

Saafrømt der gives Nedsættelse af Prisen for Levering af Gas, Elektricitet eller Kokes fra kommunale Produktionsværker — altsaa Værker, der ejes af en Kommune eller drives for dennes Regning, — vil saadanne Foranstaltninger ifølge den udtrykkelige Bestemmelse i Lovens § 1 altid finde Sted for Kommunens Regning uden Statstilskud, selv om Nedsættelsen kun gives til uformuende eller mindre bemidlede Personer.

Udgifter ved Foranstaltninger i Henhold til Lovens § 2 skal opføres som en særskilt Post paa Kommunens Regnskaber for 1915—16 og 1916—17 under Betegnelsen „Udgifter ifølge Dyrtidsloven af 22. December 1915 § 2“.

Til § 3. Saafrømt der i en Kommune ydes direkte *Pengehjælp* i Anledning af Dyrtiden, skal denne Hjælp — udenfor København og Frederiksberg — ydes gennem den kommunale Hjelpekasse; det er saaledes overladt Kommunalbestyrelserne at bestemme, om der i vedkommende Kommune skal ydes Pengehjælp, og det maa ligeledes afhænge af Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvor store Beløb der skal ydes, men det vil herved være en Forudsætning, at de Beløb, som i Henhold til Forhandling mellem de i § 4 nævnte Myndigheder skønnes fornødne til Afhjælpning af Dyrtidens Tryk, blive bevilgede. Al Pengehjælp fra Kommunen i Henhold til denne Lov skal saaledes udredes som Tilskud til Hjelpekassen, der foranlediger Beløbets Fordeling og Udbetaling.

Ved Uddeling af Pengehjælp i Henhold til Dyrtidsloven er Hjelpekassens Bestyrelse ikke bundet ved Bestemmelserne i Hjelpekasselov Nr. 101 af 29. April 1913, ligesom Bestemmelsen i denne Lovs § 4 om Hjælpens Indflydelse paa Forsørgelsesrets Erhvervelse ej heller finder Anvendelse med Hensyn til Hjælp ifølge Dyrtidsloven.

Pengehjælp kan kun tilstaa saadanne Personer, som opfylde Betingelserne i Dyrtidslovens § 1, hvorved henvises til det foran under Bemærkningerne til § 1 anførte. Medens Lovens § 3 med Hensyn til Betingelserne for at opnaa Pengehjælp i det hele har henholdt sig til Reglerne i Lovens § 1, fremhæves det særligt i § 3, at saadan Hjælp — uanset Bestemmelserne i Enkelov Nr. 124 af 29. April 1913 — kan tilstaa Enker, som ifølge sidstnævnte Lov oppebærer Understøttelse til deres Børn, og at der ligeledes kan ydes Pengehjælp ifølge Dyrtidslovens § 3 som Tillæg til løbende Understøttelse af en anerkendt Arbejdsløshedskasse eller Sygekasse og til Medlemmer af Sygekasser, som oppebærer Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63. Ifølge § 3, 2det Stk., er det overladt til Indenrigsministeren at fastsætte de nærmere Regler angaaende Formen for Hjælp paa Grund af Arbejdsløshed eller Sygdom og Kontrol med saadan Hjælp.

I Henhold hertil fastsættes følgende:

I. *Hjælp paa Grund af Arbejdsløshed til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser* (jfr. Lov Nr. 80 af 8. April 1914).

Ansøgninger om Hjælp affattes efter en af Ministeriet fastsat Formular (A), der udleveres af Hjelpekassernes og Arbejdsløshedskassernes Bestyrelser; efter at være udfyldt underskrives Blanketten af Andrageren paa Tro og Love, og Arbejdsløshedskassens Bestyrelse attesterer ved Paategning Rigtigheden af den arbejdsløses Opgivender, hvorefter Ansøgningen tilstilles Hjelpekassen i den paagældendes Opholdskommune, medmindre Arbejdsløshedskassen er bemyndiget til at træffe Afgørelsen, jfr. nedenfor.

Hjelpekassens Bestyrelse træffer derefter Bestemmelse om, hvorvidt Understøttelse skal ydes, og i bekræftende Fald om Understøttelsens Størrelse. Hjælpen kan ydes dels som Tillæg til løbende Arbejdsløshedskassehjælp og dels efter Arbejdsløshedskassehjælpens Ophør eller (for nye Medlemmer med under 12 Maaneders Medlemsret) forinden Understøttelsesretten i Arbejdsløshedskassen er begyndt.

Som Tillæg til løbende Arbejdsløshedskassehjælp bør Dyrtidshjælpen fastsættes til et efter den foreliggende Prisstigning paa Livsfornødenheder ansat procentvis Tillæg til den paagældende Kasses Dagpengesatser, saaledes at den Støtte, der herigenem ydes den arbejdsløse, bliver reelt den samme som under normale Forhold; man